

SAMOBORSKI LIST

17036

17037

KR. SVEUČILNIŠKA BIBLIOTEKA
U ZAGREBU.

KR. SVEUČILNIŠKA BIBLIOTEKA
U ZAGREBU.
BROJ 1.

Glasiilo za promicanje lokalnih interesa

„Samoborski list“ izlazi svake nedjelje u 8 sati ujutro.
PRETPLATA na četvrt godine iznosi za domaće pretplat-
nike K 1.70, za vanjske s poštarinom K 2, za inozemstvo
K 2.25. Na pò i na cijelu godinu razmjerno više.
Pojedini broj stoji 16 fillira.
Uprava i uredništvo nalazi se na trgu Leop. Salv. br. 20.

U Samoboru
1. siječnja 1910.

OGLASE prima uprava, a plaća se za petlini redak u re-
dakcionom dijelu 20 fil. u oglašnom 10 fil. Za oglaše, koji
se više puta uvrćuju, daje se znatan popust.
Novci se šalju upravi, a rukopisi uredništvu „Samob. lista“.
Neplaćena se pisma ne primaju. Rukopisi se ne vraćaju.

Našim prijateljima i pretplatnicima.

Današnjim danom stupa naš list u V. godišće, a ujedno počinje pretplata za prvi četvrt, odnosno prvo polugodište 1910. Umoljavamo već sada naše cijenjene pretplatnike, da izvole što prije obnoviti pretplatu, a ujedno da porade u svome okolišu, da nam se list uzmogne što više proširiti i naći novih prijatelja i pretplatnika, koji će ga podupirati.

Ma da nam je list i stekao tijekom svog izlaženja širok krug čitačke publike i iskrenih prijatelja, ipak se još pokazuje, da ima dosta naših sugradjana, koji bi list mogli da drže, pa ipak toga ne čine, već se zadovoljavaju da posudjuju list za čitanje od susjeda, prijatelja itd. Nadamo se da će Novom godinom svak, komu je to ikako moguće i tko se čuti prijateljem Samobora pristupiti u redove naših pretplatnika i učiniti svoju patriotsko-lokalnu dužnost poduprijevši domaće glasiilo, koje se i u najtežim prilikama borilo jedino za probitke Samobora i plodonosno djelovalo oko njegova napretka.

Cijene su listu ko i dosada.

Preplata, koja se četvrtgodišnje plaća u naprijed, iznosi za domaće:

na cijelu godinu	K 6.80
na pò godine	K 3.40
na četvrt godine	K 1.70

Za vanjske pretplatnike iznosi pretplata na godinu sa poštarinom i otpremom 8 K, za pò godine 4 K, a za četvrt godine 2 K.

Za inozemstvo i Ameriku stoji list na čitavu godinu K 9—, a na pò i četvrt godine razmjerno manje i plativo u naprijed.

Za vanjske je naše pretplatnike najpodesnije, da list pretplaćuju putem poštanske doznačnice, dok ćemo domaćima slati u kuću namirnice, pa ih molimo, da ih tada izvole podmiriti.

Ujedno upozorujemo naše cijenjene trgovce, obrtnike i tvrtke, da izvole oglašivati u našem listu. Cijene su oglašima umjerene, a kod višekratnog uvrćenja daje se i znatan popust. Tko više put oglašuje neka se izvoli izravno obratiti na upravu lista (stan dr. Juratovića), radi popusta, kod oglašnih cijena. Oni, koji samo jedanput oglašuju, umoljavaju se ujedno da prigodom predaje oglasa odmah uplate i određenu pristojbu, da nam se ne čini bez potrebe posao pošiljanjem računa i namirnica za jednokratnu uvrzbu.

Naše vinogradarske prilike.

Još pred dvije godine nitko se nije nadao vinskoj krizi. Cijene bijahu povoljne, a vino se lako unovčilo. Glavna briga bijaše, da se što više proizvodi, na kvalitetu se nije mnogo pazilo. Od vrste s malim grozdovima kao što je graševina i traminac mnogi zaziraše. Za sadnju tražile se samo vrste s velikim grozdovima. U početku regeneracije moglo se ovo donekle opravdati, no čim je površina vinograda bivala veća a produkcija rasla, rasie su pomalo i sve više poteškoće oko unovčenja vina, dok nije napokon samo uslijed jedne izdašnije berbe nastala vinska kriza, koje se posljedice dosta opažaju; a da potraje još koju godinu, bila bi prava katastrofa za vinogradne krajeve, a za financijalne prilike naše zemlje uopće.

U Ugarskoj i Austriji osjetili su vinsku krizu daleko manje nego u nas. I to zato što je kod njih bolje uređena nesamo vinska trgovina i pičarstvo nego se i kod sadnje više pazilo na izbor takovih vrsta, koje daju nesamo mnogo nego i što bolje vino.

Baš zato im je najviše i uspjelo praturati svoja vina na austrijsko i njemačko tržište, a od česti i u prekomorske krajeve. Pače dosta se uvozi njihova vina i u Hrvatsku. Da uvoze vino i k nama protiv toga ne možemo ništa; jer i nama je slobodno izvoziti vino, kud nas volja. U trgovini se ne pita samo na množinu nego i vrstu robe, koja je bolja.

Dosada, ukoliko se pokušalo izvoziti naša vina na strana tržišta, redovito se slabo uspjelo. Nije tome — kako se obično tvrdi — samo kriva loša nesposobna i neuredjena u nas vinska trgovina i nevaljala manipulacija vina, nego je mnogo krivo tome i to, što je u vinogradima sadjeno sve i sva bez obzira kakovo će od toga biti vino.

Samom manipulacijom ne da se to ispraviti, jer ni najracionalnijim pivničarstvom od lipovine, jankovčice, zelenike, plemenke i drugih sličnih vrsta ne će se nikad dobiti bogzna kakovo vino, a u lošijim godinama i naročito na hladnijem položaju ne će ta vina imati ni zakonom propisani postotak ekstrakta, a kao takova teško se puštaju uopće preko granice.

Zato su i naša vina izvan granice na slabom glasu. Prednost imaju mađarska i austrijska vina. A ipak obzirom na klimatske prilike mi smo pače u povoljnijem položaju, da proizvodimo finija vina. Stoga hoćemo li da vinskoj krizi predusretneimo pečnimo od temelja. Koliko se popunjuju prazna mjesta u vinogradima ili novo nasadjuju birajmo vrednije vrste kao što su zeleni i crveni veitlinac, silvanac, klevanjka i graševina reinaka. S ovim ćemo vrstama obzirom na povoljne naše klimatske prilike moći konkurirati, te naša vina bez poteškoća unovčiti.

Razmak se loze može uzeti nešto manje od 1.5 m. Kako se dosada uzimalo, dovoljno je 1.2 m. red od reda, a u redu 1 m. naročito gdje je strmiji položaj i mršavije tlo. Time ćemo dobiti za četvrtinu više čokoća na jutru, a to povisuje i prirod.

Stablo čokota neka je nisko, jer je trs tako uzgajan jači i trajniji, bolje rodi a i vino daje jače. Kolje neka ne bude visoko i grubo kako ga mnogi sada upotrebljavaju, jer odviše zasjenjuje trs i štetno je potom za njegov razvitak i dozrijevanje groždja. Stim više možemo ovo preporučiti; jer je ovakova obradba nesamo bolja nego i jeftinija.

Iz ovako uređenih vinograda dobiveni proizvod te uz bolju manipulaciju uvijek ćemo lakše unovčiti, dok bude li ostalo sve pri starom, lako bismo mogli prije ili kasnije doći do toga, da budu mnogi prisiljeni napustiti vinograde, koje su podigli tolikim trudom i troškom.

Kako se sada zakanila osnovati u Zagrebu po hrv.-slav. gospodarskom društvu uz pripomoć kr. zem. vlade „središnja vinararska zadruga“ za izvoz naših vina, ne bi smjelo biti vinogradara, koji ne bi bio članom te zadruge, te barem jedan udjel upisao. Jer o tom kakav će biti odziv ovisi hoće li uopće doći do osnutka udruge. Pošto je ovaj pothvat jedino radi nas vinogradara to je i u interesu nas samih, da ostvarenje te namisli omogućimo. To više što je udjel i jamstvo neznatno prema velikoj koristi, što ćemo je od toga imati.

P. C—r.

Domaće vijesti.

Sretnu novu godinu! želimo svim našim vrijednim prijateljima, pretplatnicima i čitačima s poklikom: Na tom mladom ljetu svega obilja!

U jesenskoj županijskoj skupštini zagrebačke županije izabran je žup. skupštinar g. Milan Lang u odbor za verifikaciju, a g. Ivan Levičar u županisko zemljarsko povjerenstvo te u povjerenstvo za odmjeru poreza.

Promjene u svećenstvu. Gosp. Julije Devunić, kapelan u Sv. Križu-Začretnju postao je upraviteljem župe Oštrc.

Premještanje županijskog fizika. Žup fizik g. Dr. Ljudevit Brodsky premješten je iz službenih obzira iz Varaždina u Zagreb, te dodjeljen zdravstvenom odsjeku zem. vlade.

Oprost od kućarina podijelilo je financ. ravnateljstvo za novosagrađene kuće Gjuri Lukšiću, Petru Šabanu i Gjuri Hercegu svima na deset godina. Jedino potonjemu s tim izuzetkom, da mu se za jednu sobu u prizemlju računa oprost samo na 8 godine, pošto je ovu sobu sagrađio na mjestu, gdje je već postajala kuća.

Javna zahvala. Na lijepom daru od 100 K, koje je poklonila sl. samoborska štedionica za siromašnu mladež ove škole,

zahvaljuje usrdno ravnateljstvo pučke škole u Samoboru.

Učiteljske vijesti. Kr. zem. vlada odjel za bogoštovlje i nastavu prenjestila je ravn. učitelja u Sv. Nedjelji, Sijepka Debeljaka u istom svojstvu na pučku školu u Sv. Ivanu-Zeleni.

Privremenim učiteljem u Rudama imenovan je Franjo Maković.

Oproštaj s g. Kirinom u Zemunu. Kako smo već javili, premjestila je zem. vlada g. učitelja u Zemunu, g. Vjekoslava Kirina, te ga pridjelila kr. županijskoj oblasti u Požegi.

Gosp. Kirinu, koji je uživao općenito poštovanje u Zemunu, priredilo je tamošnje pjevačko društvo „Odjek“ oprosnu večer, na kojoj se našao lijep broj činovništva i gradjanstva, koji su se s odlazećim učiteljem oprostili na najsrdačniji način. Svi nazočni dali su jasna izražaja, kako su g. Kirina cijenili i kao čestita nastavnika i kao vrijedna čovjeka i prijatelja, a istaknute su i njegove zasluge po društvo „Odjek“ kojemu je on bio maran i zaslužan potpredsjednik, te mnogo uradio za njegov napredak.

Odgodjena proračunska sjednica. Proračunska sjednica trgovišnoga zastupstva koja je bila zakazana za četvrtak 30. o. mj. odgodjena je. Ta će se sjednica održati u ponedjeljak, 3. siječnja u 3 sata poslije podne. Trgovišni su zastupnici o toj promjeni već obaviješteni, te su im razasli novi pozivi.

Šaljivi koncert „Jeka“. Za ovaj koncert što ga pjev. društvo „Jeka“ priređuje na pokladni ponedjeljak, održavaju se marljivo pokusi, pak je već danas sigurno, da ova zabava ne će nimalo zaostati za onima, što ih već godine priređuje „Jeka“ uoči pokladnog utorka, te koje naše općinstvo tako rado posjećuje. Sredinom ovog mjeseca bit će razasli pozivi za ovaj koncert koji su također sastavljeni u šaljivom tonu. Tko ne bi pomutnjom primio poziva, umoljava se, da ga reklamira kod „Jekina“ blagajnika g. Ivana Gečeka.

Za Šmidhenov spomenik unišilo je nadalje:

N. N. i N. N. sabrali 2 K.

U veselom društvu kod proslave četrdesetog imendana g. Komparea Janka sabrano 5 K 20 f.

U štedionu uloženo sa kamatima K 938 87

Ukupno K 946 07

Dalnje prinose prima g. Franjo Švarić.

Društvu za poljepšanje Samobora uplatio je N. N. godišnji prinos od 100 K, a g. Ivan Sieber pristupio je kao član sa 10 K.

Zabava „Šišmiša“. Na Silvestrovo uveče priređuje športski klub „Šišmiš“ zabavu u dvorani gostionice kod „Grada Trsta“. Ta zabava, na kojoj će se sastati znanci i prijatelji, da zajednički dočekaju Novu godinu, jamačno će uspjeti na najbolje zadovoljstvo, jer su mladi i agilni članovi kluba sve poduzeli, da svojim odličnim gostima pruže što više ugodne zabave i da im zaslaće posljednje časove stare godine.

Kupanje o Božiću. Prijatelj lista, koji je o Božiću putovao u Samobor, javlja nam, da je nedaleko savskog mosta u Zagrebu vidio više djece, bez odijela koji su veselo skakali u vodu kao usred ljeta. Svakako unikum za božićne doba.

Za siromašnu školsku djecu. Najsiromašnija a inače marljiva školska djeca trgovišne općine Samobor bit će ovih dana nadarena čizmama, koje će biti navedene darom samoborske štedionice. Dostižna djeca, kojima će se podijeliti obuća, već su određena.

Ravnateljstvo samoborske štedionice predalo je i općinskom poglavarstvu upravne općine Podvrh božićni dar od 100 K, u svrhu potpore oskudne djece,

Svakog je priznanja vrijedno da se je već više seoskih obrtnika — čizmara i kro-

jača javilo općini, koji su se očitovali pripravnima besplatno načiniti cipelice odnosno odijela za onu siromašnu djecu, koja će biti nadarena. Općina se već obratila na uprave svih svojih područnih škola, da priopće najsiromašnije a uz to valjane učenike i učenicice, kojima bi se mogla podijeliti obuća ili odjeća.

Nadjena junica. Još 15. studenoga prošle godine našao je Mijo Krapec u Lučkom junicu, za koju se ne zna još ni danas vlasnik. Krapec je izjavio kod stupničke općine, da će junica doskora više zajesti negoli vrijedi. Junica će se valjda morati putem dražbe prodati i čuvaocu Krapcu napolatiti trošak.

Slijepac polupao prozore. Marko Obad nbogar, često je napastovan od nekih nevaljalaca, koji uživaju u tome, da ga mogu ma čime razljutiti. Na Stepanje ga je, kako on tvrdi, izazivao sin obrtnika Rubinića i on se dao za njim batinom pri čem je zahvatio po prozorima Rubinićeve kuće i razlupao mu više stakala.

25 godina u istom poslu. Kako nam se javlja, g. Vjekoslav Drušković, krojačkom obrtniku u Samoboru, navršilo se sa svršetkom minule godine 25 godina što obavlja za tu trgovinu sve krojačke radnje. Današnji vlasnik g. Hiršl predao mu je tom zgodom novčani dar od 50 K.

Pucnjave o Božiću s neugodnim posljedicama. Na Badnjak kao i sam Božić bilo je po samoborskim ulicama i opet sasvim suviše pucnjave. Rijetko kada prodju blagdani, da se pri tome puckaranju ne dogodi bilo kakva nesreća. I ovih božićnih blagdana nije prošlo bez nje. Na Božić poslije podne, kad je narod išao k večernjici stajala je oveća grupa mladića iz izokolnih sela na trgu nedaleko prodavaonice peciva g. Presečkoga. Seljački momak Gjuro Vlahović iz Farkaševca držao je za svoju dužnost, da među ovu skupinu ljudi opali iz pištolje, ali mu pri tom naboj zahvati Vida Kuharića šegrtu kod g. Mate Hodnika. Naboj, koji je sastojao od kudelje probio je Kuhariću u nadlakticu desne ruke do kosti, te mu je kot. liječnik, Dr. Krnić komu se ranjeni otputio izvadio dva čepa od kudelje. Da je bila pištolja oštro nabijena razmrskala bi mu bez sumnje kost. Saznavši stražari o događaju, otputila su se dvojica do crkve gdje su htjeli počekati Vlahovića, jer se ovaj u to vrijeme navodno nalazio kod blagoslova. Seljački momci, koji su vidjeli stražare, saznali su brzo o čemu se radi, pa su već, pred crkvom stali rogohoriti; a onda su otišli do dućana g. Angera i tamo se utaborili. Skupina je počela sve više rasti, jer su pridolazili seljaci iz crkve, a na čelu ratobornih momaka stajao je Franjo Drašković iz Vrbovca, koji je sudrugove pozivao na otpor protiv redarstvene straže riječima: „Ne dajmo ga, dečki, ne dajmo!“ — Medjutim Vlahovića nijesu stražari dočekali, jer ga nije bilo u crkvi, već se je jamačno sklonuo na sigurnije mjesto. Kad su se stražari udaljili, Drašković se toliko raskuražio, da je ispalio odmah iza njih dva hica iz svoje kubure, hoteci time prkositi redarstvenoj straži. Zast. g. Oslaković koji se u blizini desio, opazio je Draškovića kad je pucao, te je na nj upozorio stražara Mučnjaka. Kad je stražar nato htio napsiti Draškovića, dao se ovaj u bijeg, ali ga je Mučnjak dostigao i pozvao da ga slijedi u stražarnicu. Uapšeni seljak ne htjede toga slušati, već se stao opirati i dozivati ponovo seljake: „Ne dajte me, braćo; branimo sel.“ U tren oka opkolili su seljaci stražara, te mu zakrčili put. Stražar Tičar povukao je sablju i prokročio si njome put do stražara Mučnjaka, i onda su oba teškom mukom aretovala renit. nogu Draškovića. Seljaka je moglo biti oko 200, te je situacija bila očito opasna, a mogao je slučaj kobno svršiti, da nije bilo u blizini više građana, koji su seljake nekako umirili i odvratili od daljeg navaljivanja. Za Draškovića se najjače zauzimao njegov suseljan Rudolf Mihelić, inače zidarski šegrt za svoju dob vrlo jak i razvijen momak. On je izazivao stražare dovikivavši im, „Eka njega (Mihelića) zatvore ako imaju pravo, i on da ima uza se

samokres i.t.d. Straža se dakako nije mogla upustiti u dalja uapšenja, jer se čutjela preslabom prema tolikom mnoštvu, koje ju je slijedilo sve do općinske zgrade. Osim toga bilo je u grupi više pripitih mladića, a više njih imalo je uza se kubure i samokrese.

Na Badnjak imao je stražar Antun Ferjanić nadzor pred crkvom za vrijeme ponoćke. Seljak Mato Grgos iz Malog Vratnika, 28 godina star, ispalio je tik do vratiju same crkve dva hica iz samokresa. Stražar ga je uhvatio u činu, te ga pozvao, da preda samokres. No Grgos nesamo da se nije htio pokoriti te predati samokres već se dao u bijeg, a kad ga je stražar ipak dostigao okrenuo se i udario stražara šakom po glavi. Tek kad je došao još jedan stražar u pomoć pošlo je straži za rukom, da napadača odvedu u zatvor, koji se još i putem neprestano natezao i opirao predvedenju. — Seljaci Vlahović i Grgos kao i oni, koji su poznali, da su huškali mnoštvo protiv redarstvene straže prijavljeni su nadležnoj oblasti, odnosno sudu, pa će imati odgovarati za svoje nepromišljene čine. Pucanje pak najbolje da se uopće zabrani na blagdane jer imade samo zlih posledica, gdje se nakićeni i pucanju nevješti ljudi sigraju s ubojitim oružjem po trgovišnim ulicama na pogibelj prolaznika.

Kradja. Na sam Božić oko 10 sati uveče polupan je na klijeti gosp. Franje Reizera st. u njegovu vinogradu kraj Velike Rakovice prozor, te iz klijeti odnesena puška dvocevka vrijedna 100 K. Oružnici, koji su drugi dan povelj izvide, podnijeli su prijavu radi kradje proti Ivanu Resmanu i njegovoj majci Stazi, seljacima iz Slave gore kbr. 17.

Iz Sv. Nedjelje. Naloženo je, da se tamošnje mrcinište ogradi, da ne će do njega moći domaće životinje, koje bi se mogle okuziti. No općinsko zastupstvo i opet se opire provedbi ove nužne sanitarne odredbe, uslijed čega je kr. kotarska oblast odredila, da se rečeni prostor ogradi ureda radi i na trošak tamošnje općine.

Redarstvena straža trga Samobor zahvaljuje se najtoplije sl. samoborskoj štedionici na podijeljenom joj daru od 30 K, prigodom božićnih blagdana.

Umri u Samoboru od 25 do 31. prosinca:

Micika Štengl, dijete tesara, 4 mjes., Draga br. 10. od grčeva.

Vozni red na samoborskoj željeznici od 1. studenoga 1909. je slijedeći:

Vlak odlazi iz Samobora u Zagreb: u 6, i 9-10 sati prije p., 1-10 poslije podne te u 7 sati uveče.

Iz Zagreba u Samobor kreće vlak u 7-30 i 11-30 prije podne, 2-40 poslije podne, te 7-03 uveče.

Krasan uspjeh „Pučke čitaonice“.

Pučka knjižnica i čitaonica u Samoboru priredila je na Stjepanje u dvorani Penziona koncert s diletantskom predstavom. To je bio prvi nastup ovog obrazovnog društva pred širom javnosti, ali i sjajan uspjeh njegovih članova, koji su pokazali, kako su shvatili uzgojne zadatke čitaonice, i kako su se znali u intelektualnom pogledu okoristiti onime, što im ova kulturna institucija pruža. Oni su dokazali da umiju nesamo primati od općenog napretka, na koji ih puti lijepa knjiga, nego da znadu i sami, dakako prema svojoj snazi, sudjelovati u kulturnom i socijalnom radu našega mjesta. A i gradjanstvo je samoborsko dokumentiralo svoje iskrene simpatije prema pučkoj čitaonici i sadanjem njenom odboru, jer je dupkom napunilo prostranu dvoranu Penziona. Rijetko se kada zbiva, da je naše gradjanstvo u tako golemom broju zastupano kod zabava kao što je bilo ovoga puta. Na zabavu su došli i gg. kot. predstojnik Milan Kijučec, te kot. sudac dr. Milan Marković sa svojim obitelji i a vidjeli smo i mnoge druge odličnike. Naša

mladež i sveučilištarci svi se listom odazvaše pozivu.

Koncertat je otpočeo sa Vogrićevom koračnicom „Nazdar“, pak Bozottijevim „Na dinarskim hridinama“, koje je točke izveo tamburaški zbor čitaonice pod ravnanjem g. F. Strmolija vrlo precizno i na općeno zadovoljstvo, te je bio zato nagrađen frenetičkim pljeskom. Treća točka bila je deklamacija Arnoldove pjesme: „Jelisava Frankopanka“. Već kod prvih stihova bilo je jasno, da je gdjica. Berta Erbežnik, koja je pjesmu krasnostovila, vješta i sigurna deklamatorica, koja bez bojazni stupa pred publiku. Ona je misli pjesnikove znala istaci s puno osjećaja i poštala im života u svakom momentu. Gdjica. Erbežnik je duboko pročutjela ono, što je htjela da poda općinstvu. Odabrala je doduše predugu pjesmu, ali razumijemo, da su je kod toga vodili lokalni razlozi, jer se predmet tiče Samobora. No baš u okolnosti, da je mogla do svršetka otegle deklamacije uzdržati pozornost u općinstvu, vidi se i njezin nosporivi deklamatorski talenat i vještina. Odnijela je zasluženo priznanje i bila opsipana živim simpatijama publike.

Iza uspjele deklamacije gdjice. Erbežnik odsvirali su još tamburaši karišik njezinog rano preminulog brata Ljudevita: „Na Gorensko“. Tamburaši su i ovaj put bili oduševljeno pozdravljeni, a zaslužuju doista svako priznanje, jer su dokazali, da umiju svladavati i veće poteškoće tamburaškog umjeća, pa da su se ozbiljno prihvatili rada. Nadamo se, da ćemo ih još višeput slušati u javnosti.

Pošljednja točka zabave bila je komedija u jednom činu od Kriste Franić — stvarca, kojoj se ne može osporiti dobar humor, ma da i rasplet same radnje nije dostatno motiviran. Glavnu ulogu u ovoj šali, koja se pokazala prilično zahvalnom za naše diletante, bila je u rukama g. Fr. Turovca, koji je karakter advokata Franje Muklića istakao posvema dobro. I gdjica. Zora Šetin kao gospodja Muklić nije nimalo zaostala za njim. Samoborski dialekt, kojim se je služila, pristajao joj je vrlo zgodno. Gdjica. Erbežnik Dragica prikazala nam je vjerno mlado djevojčice, čije srce je oćutjelo prvu nježnu ljubav i koje se nada svojoj sreći. G. Petar Toth kao „sluga Stefan“ odglumio je svoju ulogu korektno. G. Fr. Strmolij s puno je dobre volje izveo ulogu dra. Bosničića. Dobri su bili i „seljaci“ gg. Doltari i Kovač, a najbolji izmedju njih svakako g. Ceraj, koji nam je vrlo dobro prikazao seljaka Munižabu, što dolazi praviti apelaciju advokatu. Njegova prirodna komika izazvala je buru smijeha.

Da ne idemo u dalje detalje, reći ćemo ukrajno, da su naši diletanti pokazali lijep uspjeh i da su nadmašili naše očekivanje. Pa kad se još uzme uobzir, da su to mladi ljudi iz našeg obrtničkog staleža, kojima nije knjiga svagdanja briga, a „daske, što svijet znače“ nijesu im baš previše poznate, onda još više odskače vrijednost njihova truda i marljivosti. Opća je želja, da ne sustanu, već da se svake godine barem jedamput javno. Na taj će način sticati sve više sigurnosti i dotjerati svoju igru i do znatnije vještine. — Gosp. Kleščića, koji je ove kazališne pokuse rukovodio, ide svaka hvala za njegovo brižno nastojanje.

Poslije predstave razvila se vrlo animirana kućna zabava, a nije uzmanjkalo ni plesa uz svirku tamburaškoga kluba. Zabava je donijela uz velik moralni još i znatan materijalni uspjeh. Na blagajnici je naime unišla lijepa svota od 192 K 90 t.

Društvene vijesti.

Dobrov. vatrogasno društvo priredjuje, kako je već bilo javljeno, svoj godišnji ples sa tombolom 16. siječnja. Darove za tombolu kao i preplate prima društvo zahvalno, te će ih pripočeti u domaćem glasilu „Samoborskom Listu“.

Glavna skupština Pučke čitaonice sazvana je za 9. siječnja 1910. u 3 sata poslije podne.

PROSVJETA.

Vatrogasni koledar za godinu 1910. Izašao je drugi tečaj ovog koledara što su ga uredili i izdali Mirko Kolarić i Bogumil Toni. Oni su ga i potpuno isposvojim vlastitim člancima i sastavcima. Osim kolendarskog dijela ima u njemu oveci broj instruktivnih i stručnih članaka, pjesma „Požar“ od Bogumila Tonija, zatim sve potrebite upute i skrižaljke za vatrogasce te šematizan vatrogasnih časnika iz Hrvatske i Slavonije, Dalmacije, Bosne i Hercegovine. Koledar je ukusno uvezan i džepnog formata. Hrvatskom vatrogascu poslužiti će kao zgodna priručna knjiga u svakom pogledu. Cijena mu je 1 K.

Zemljišna zajednica u Hrv. Stupniku.

(Dopis).

Konac je godine. Za jedno smo ljeto opet stariji i iskusniji, ali moramo reći, za par godina smo napredniji. Dok je prijašnjih godina, već nekoliko unazad, bilanca našega narodnoga gospodarstva bila nesamo nepovoljna, možemo za ovu godinu s uspjehom i upravom naše narodne imovine biti potpuno zadovoljni.

Ovdje mislimo govoriti o gospodarstvu i upravi naše narodne zajedničke imovine. Oni nemirni duhovi, koji su pravilnom i bezuvjeinom napretku našem pravili zapreka i otežčavali povoljni razvoj naših gospodarskih težnja, danas se, hvala Bogu, nalaze u posljednjim trzajima.

Narod je progledao, a to je dobar znak. I ako se još nadje lakovjernih pojedina, koji ovakim neiskrenim vodjama možda još po koji put nasjednu, ali narod se osvijestio. Poklonio je svoje povjerenje ljudima nesebičnim, koji u napretku općega dobra gledaju i svoj vlastiti uspjeh. Dok na žalost moramo reći prije se valjada radilo obrnuto, dok nijesmo vidjeli nikakvog uspjeha.

Ovaj nesporazum, koji je godinama vladao izmedju oblasti i nas, ove je godine odstranjen. A to je jedan veliki korak napretka. Danas smo svi uvjereni, da nam oblasti nijesu neprijatelji, naprotiv, da nam u svakom pogledu idu na ruku; da nas upućuju i savjetuju samo ono, što je za nas od općene koristi, a lični interesi — i pravo je da se općemu zapostavljaju. — Istina trebali smo i vremena, dok smo do tog uvjerenja došli. A kamo naše sreće, da smo još i prije progledali! Danas bi u našoj zajedničkoj blagajni bilo na desetke hiljada gotovog novca, a ne još duga.

Susretljivošću viših oblasti i brižnom upravom našega zastupstva zemlj. zajednice odobren je drvosječni prijedlog ranije nego i jedne godine, tako, da smo dobili svoju ogrijevnu kompetenciju baš u pravo doba. Ova dioba ogrijeva zadavala je svake godine velikih poteškoća i bila uzrokom silnih tužbi. Ove je godine to učinjeno na potpuno zadovoljstvo svih ovlaštenika. Isto tako i kod diobe građevnog drva postupalo se sa najvećom objektivnošću tako, da se je cijeli odbor za ovu godinu istoga odrekao i ako je nekima bila silna potreba. Tu je zbilja pokazao svoju prerevnu nesebičnost.

Najizrazitiji napredak na bolje pokazuje osnova proračuna za iduću godinu. Prihodi su iskazani u mnogo većoj brojci od prošavših godina. Za sve ove uspjehe ide hvala našem zastupstvu, a ne manja i nadzornoj oblasti.

Kako smo upućeni namjerava se posredstvom oblasti, na čemu joj najljepša hvala, u idućoj godini poraditi još i dalje na unapredjenju naših ekonomskih prilika. Radi se naime o tom, da se i na polju lovatva nešto učini. Poznato je, da je naše lovište u ovoj periodu zakupljeno za vrlo neznatnu svotu obzirom na površinu.

Da se tome ubuduće doskoči to se na poticaj više oblasti izjavilo spremno i. hrv.

zagrebačko lovačko društvo, da naše lovište podigne i uredi ga po načelima drugih savremenih lovišta. U tu je svrhu zatražilo od naše zajednice u zakup neprodna zemljišta, koja kani nasaditi sa smrekovim biljkama, i u njima podignuti lovačke remize. Time ćemo po izmaku sadašnje lovnne periode imati nesamo lijepu smrekovu šumicu, nego i lijepo uređeno lovište, kojega će zakupnina znatno poskočiti, a time i naš prihod povećati.

Osim ovih naprava kani rečeno društvo podignuti i jednu lovačku kućicu, koja će ostati vlasništvo naše zajednice. Kako je poznato, sadanje zastupstvo naše zajednice, koje je posvetilo svu brigu za unapredjenje naših interesa, pristalo je u načelu na sve ove korisne i plodonosne prijedloge. Stoji sada jedino do glavne skupštine svih ovlaštenika, da i ona odobri i prihvati ovo opće korisno i napredno shvaćanje zastupstva.

Mi smo pak svi uvjereni, da će i naši skupštinari znati cijeniti važnost i dobrobit ovakovog uređenja, pa će svi listom bez ikakvog ustezanja i na glavnoj skupštini pokazati, koliko im leži na srcu korist i napredak naše zajednice. Držimo, da ćemo moći slaviti pobjedu nad zavodnicima i neprijateljima naše narodne imovine.

U to ime želimo sretniju i ljepšu budućnost, te svaki napredak u novoj 1910. godini.

Gospodarstvo.

Licenciranje bikova obavljeno je prema putnoj osnovi u svjema općinama našega kotara. Licencirano je u općini Samobor 2 bika, u Podvrhu 9, u Sv. Nedjelji 3, u Sv. Martinu 4, a u Hrv. Stupniku 8 bikova. Pronadjeni su sposobnim za rasplod jedino bikovi pingavske i simenhalske pasmine kao što i uspjele križančad od pomenutih dviju pasmina. Najljepših ekemplara pronašlo se u općini Podvrh i to u selima Klokočevac, Farkaševac i Domaslovac. U općini je Samobor vrlo lijepi bik čistokrvne simenhalske pasmine, koja ga je nabavila subvencijom zem. vlade. Nalazi se u gojidbi kod Alojza Medveda u Stražničkoj ulici, koji ga dobro njeguje.

Besplatne biljke i to 4-2 godišnjih borova, 6-3 godišnjih biljki omorike, 4 godišnjih ariša i 6 godišnjih javora po dijelit će zem vlada iz biljevišta u Senju. Molbe valja upraviti neposredno vladi 10. o. mj.

Odgovori uredništva.

Gosp. M. R. u Firenz. Uredili smo stvar kod uprave po Vašoj želji. Izvolite samo priposlati, pa ćemo drage volje donijeti. Srdačan Vam pozdrav.

Odgovorni urednik: dr. Miho Juratović.

Javna zahvala.

Slavnoj samoborskoj štedionici, koja je veledušno priposlala ovoj općini lijepu božičnjicu od 100 K za siromašnu školsku mladež ove općine, usrdno zahvaljuje

Poglavarstvo upr. općine Podvrh.

U Samoboru, 30. prosinca 1909.

Načelnik:
Šimončić.

Bilježnik:
Pavlović.

Sretnu novu godinu

želi svojim cijenjenim mušterijama

ALFRED ARCH.

Sretnu novu godinu

želim svojim cijenjenim mušterijama

V. SIROVICA.

Želim sretnu

Novu godinu 1910.

svim svojim mušterijama, prijateljima
i znancima

Antun Filipec.

Sretnu novu godinu 1910.

želi svojim mušterijama

Mirko Kleščić, ljekarnik.

Sretno novo ljeto

želi svojim mušterijama

MAKSO ŠKAREK.

Sretno novo ljeto

želim svojim cijenjenim gostovima,
mušterijama, prijateljima i znancima.

Ivan Budi.

Sretnu novu godinu

želi svojim gostovima mušterijama

Stjepan Fresl.

Sretno novo ljeto

želi svojim cijenjenim mušterijama

Stjepan Šoić.

Svima mušterijama i prijateljima želim
sretnu novu godinu!

Djuro Jakopec, trgovac.

Sretnu novu godinu

želi cijenjenim svojim mušterijama

Ivan Geček.

Svima svojim gostovima želim
sretnu novu godinu

FRANJO PETERKOČ.

Cijenjenim svojim gostovima, mušterijama,
prijateljima i znancima želim

sretno novo ljeto 1910.

Franjo Budi.

Svjema svojim mušterijama želim

sretnu novu godinu

Franjo Strmoli.

Sretno novo ljeto

želi svojim cijenjenim mušterijama

Vjekoslav Ivanušević.

Svima svojim cijenjenim mušterijama
i prijateljima želi

sretnu novu godinu

Eduard Presečki.

Želim sretno

ново ljeto 1910.

svim svojim mušterijama

Djuro Žitković.

Svim svojim mušterijama želi

sretno novo ljeto

FRANJO TONŠETIĆ.

Svim mojim dobrim prijateljima u i
izvan Samobora želim

sretnu novu godinu

Franjo Švarić
posjednik i gostioničar.

Sretnu novu godinu

želi svojim cijenjenim gostovima

JOSIP FITTLER.

Svima cijenjenim mušterijama želim

Sretnu novu godinu

L. ROSENBERGER.

Svim prijateljima, znancima, rođjacima
i mušterijama želi

sretno novo ljeto

Gjuro Herceg.

Mato Hudoklin

želi svojim cijenjenim mušterijama

sretno novo ljeto!

Svima svojim gostovima želim

sretno novo ljeto

A. RUMENIĆ.

Sretnu novu godinu

želi svim cijenjenim mušterijama i sl.
općinstvu, te se i nadalje preporučuje

S. Lamoš
medičar i voščar.

Sretnu novu godinu

želi svojim mušterijama

V. Matota.

Sretnu novu godinu

žele svojim mušterijama

L. I. M. WOHLMUTH
F. Gabrića nasljednici.

Želim sretnu novu godinu

svim svojim mušterijama

RUDOLF HIRSCHL.

Sretno novo ljeto

želi svojim gostovima

D. PAREDSCHNEIDER.